

Bilag til f. t. l. om samordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede.

gen, og det må antages, at de foreslåede foranstaltninger vil bidrage til at formindske statens sociale udgifter. Under hensyn hertil og for at skabe et incitament for kommunerne til at tage spørgsmålene op til løsning, finder udvalget det naturligt, at staten påtager sig at bære en del af kommunernes udgifter. Man vil finde det rimeligt, at der søges stillet en bevilling til rådighed til ydelse af *statsrefusion af halvdelen af udgifterne til kontaktudvalgenes virksomhed*, herunder udgifter til vederlag til læge, sekretær og anden medhjælp og, hvor arbejdets omfang gør det rimeligt, honorar til udvalgets medlemmer. I forbindelse med tilsagnet om statsrefusion bør den nærmere ordning i hvert enkelt tilfælde godkendes af socialministeren.

25. Ud fra det synspunkt, at hovedvægten bør lægges på en effektivisering af det lokale administrationsapparat, har udvalget drøftet, om der eventuelt bør ske en decentralisering af *invalideforsikringsrettens virksomhed med hensyn til bevilling af støtte til oplæring af invalider i henhold til folkeforsikringslovens § 60*. Udvalget er bekendt med, at spørgsmålet om en rationalisering på herhenhørende områder er genstand for overvejelser, der dog endnu ikke er afsluttede. Man skal anbefale, at disse overvejelser føres igennem, og at socialministeriet optager forhandling med invalideforsikringsretten med henblik herpå og på tilrettelæggelse af samarbejdet med kontaktudvalgene.

26. Uden for de områder, der dækkes af invalideforsikringen og særforsorgen, har der hidtil været meget begrænsede muligheder for at yde støtte til den enkelte til oplæring, etablering m. v. Den ret snævert formulerede bestemmelse i forsorgslovens § 30, stk. 2,

giver kun hjemmel til anskaffelse af arbejdsredskaber til forholdsvis mindre beløb, og i administrativ praksis er det antaget, at det ligger uden for forsørgelsesvæsenets opgaver at yde offentlig hjælp direkte til gennemførelse af uddannelse. Under hensyn hertil skal man anbefale, at der søges gennemført en ændring af forsorgslovens § 30, således at denne bringes i nærmere overensstemmelse med de regler, der for forsikredes vedkommende er indeholdt i folkeforsikringslovens § 60.

27. Det vil efter udvalgets opfattelse være ønskeligt, at der nedsættes et *fast udvalg, der kan tage principielle spørgsmål op til behandling og sikre den fornødne koordination mellem de forskellige centraladministrative organer*, der beskæftiger sig med erhvervshæmmedes forhold. Det centrale udvalg bør virke som rådgivende organ for socialministeren og overfor ministeren fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør påkrævet. Da det må antages, at der gennem de lokale kontaktudvalgs virksomhed kan tilvejebringes et sikrere grundlag for udformning af forslag om udbygning eller oprettelse af institutioner eller ændringer i lovgivningen, bør det centrale udvalg nøje følge kontaktudvalgenes virksomhed. Udvalget bør stå til rådighed for kontaktudvalgene med ydelse af råd og vejledning. Det centrale udvalg bør have repræsentanter for socialministeriet, økonomi- og arbejdsministeriet, indenrigsministeriet, arbejdsdirektoratet, direktoratet for sygekassevæsenet, direktoratet for ulykkesforsikringen, sundhedsstyrelsen, invalideforsikringsretten, Samfundet og hjemmet for vanføre, kommunerne, arbejdsmarkedets hovedorganisationer og invalideorganisationerne.